

Farní měsíčník

Leden 2026 ● číslo 1 ● 31. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava ● Brumov-Bylnice ● Sv. Štěpán ● Sidonie

Dám ti moudrost a poučím tě o cestě, kterou máš kráčet; poradím ti a budu tě mít stále na očích.

(Žalm 32,8)

ČAS VERSUS HODINKY

Někdy s povzdechem konstatujeme: vždyť ten čas tak utíká. Není to tak dávno, kdy jsme slavili loňské Vánoce a loňský Nový rok. Čas neúprosně běží. Díváme se na kalendář a na hodinky, na rostoucí děti, na termíny, plány, povinnosti a možná si postěžujeme: nemám čas. Čas „nedostatkové zboží“. Naši kněží, kteří působí na misiích v Africe, uvádějí, že černoši říkají: „Vy Evropané máte hodinky a my Afričané máme čas.“ Co tedy s tím časem? Jsme schopni ho nějak lépe organizovat, abychom neměli pořád pocit, že nestíháme? Čas je Boží dar, každá vteřina je Boží milost. Nebeský otec je Pánem času. Na jedné přednášce byla ukázka. Na stole stála skleněná váza naplněná kameny až po okraj. Přednášející se ptal: Je ta váza plná? Ano, bylo sly-

šet od posluchačů. Přednášející dosypal malé kamínky, které vyplnily meze-ry mezi těmi většími. Vešlo se jich docela dost. Je váza plná? Zase zaznělo – ano. Teď trochu míň přesvědčivě. Přednášející přidal ještě písek. Vešlo se ještě docela značné množství. Je teď váza plná? Teď už skutečně ano. A co by bylo, kdybychom vázu ve stejném poměru začali naplňovat nejdříve pískem? Malé kamínky a větší kameny bychom tam už nedostali. Ta váza je čas. Záleží na tom, čím ji začneme plnit. Pořadí má význam. Velké kameny symbolizují čas pro Boha, tedy modlitbu. Malé kamínky jsou časem pro rodinu, vztahy: nejdřív manžel, manželka, potom děti, případně rodiče – záleží na konkrétní rodinné situaci. Písek, to jsou práce, přátelé, koníčky. Stojí za to začít u toho, který je pánem času. Bez víry věnovat

čas Bohu, je ztráta. Bez Boha nám hrozí, že dáme přednost tomu, co je naléhavé před tím, než co je důležité. Priority v oblasti zacházení s časem potřebují obrácení. Nebeský Otec není sobec. To, co mu dám, mi vrátí mnohonásobně a v mnohem lepší kvalitě. I tím se projevuje Jeho milosrdenství k nám. Jemu nezáleží na našich hodinách ani na našem čase. Jemu záleží na nás.

Přeji vám i sobě, aby nám v novém roce Duch svatý pomáhal dobře organizovat čas.

K tomu vám žehná P. Richard.

DUCHOVNÍ SLOVO

TO NEJLEPŠÍ JE PŘED NÁMI

Jeden rok končí, druhý začíná. Mohli bychom říci: Jaké štěstí! Katastrof a dramatických událostí bylo v uplynulém roce dost, a my jsme prošli úskalími a ještě jsme tu, žijeme! Je to štěstí? Nikoli! Ale přízeň z Boží strany. Jedněm dává Bůh čas, aby se s Ním mohli smířit, a druhým, aby Mu lépe sloužili!

Je velmi přirozené, že jsme neklidní při pomyšlení na to, co přinese zítřek. Přesto z Bible víme, že když nám Bůh ještě ponechává život, je to proto, že pro nás má připravené dobré věci. Ten, kdo přijal Ježíše Krista, ví, že ať se stane cokoli, jeho Bůh a Otec bude vždy po jeho boku, aby ho povzbudil, aby mu pomáhal a utěšoval ho. Ví, že každým dnem se přibližuje chvíle, kdy se Ježíš Kristus vrátí, aby k sobě vzal svůj lid a přivedl ho do Boží přítomnosti, do nekonečného blaha. A pak skutečně – „to nejlepší je před námi!“

Pro toho, kdo ještě osobně nezná Pána Ježíše, začíná nyní nový rok milosti. Příteli, jestliže nemáte jistotu, pokud jde o budoucnost, jestliže Vaše srdce dnes ovládá bázeň, pak hledejte Boha z celého srdce, vzývejte Jej s vírou. Nechte Pána přeměnit Váš život. Pak budete moci také říci: „To nejlepší je před námi!“

Z: Dobrá setba

PŘÁNÍ DO NOVÉHO ROKU

Milí farníci, ať vám nový rok přinese hojnost Božích milostí. Kéž se naše srdce otevrou Jeho vedení, aby všechno, co prožijeme - radostné i náročné - bylo proměněno v požehnání.

Ať je Pán světlem našich kroků a silou našich dní. Přeji kněží mariáni a redakce Fm.

NAŠE FARNOST DNES

Z FARNÍCH MATRIK – PROSINEC 2025

Pokřtěni byli:

Ema Bartozelová

Pohřbeni byli:

Marie Martinková (83 let)

Ludmila Malinová (63 let)

Jaroslav Forman (64 let)

Božena Běhunčíková (101 let)

Stanislav Lysáček (79 let)

Bylo:

● Rorátní mše sv.

● Setkání se sv. Mikulášem po mši sv.

● Slavnost Neposkvrněného početí

Panny Marie

● Fatimská pobožnost

● Mše sv. „půlnoční“ pro děti

a ve 24. 00 hod. půlnoční mše sv.

● Slavnost Narození Páně

● Svátek sv. Štěpána

● Svátek sv. Jana Evangelisty, při mši sv.

svěcení vína

● Svátek Svaté rodiny (obnova manželských slibů)

● Večer milosrdenství

● Děkovná mše sv.

Bude:

● 1. 1. mše sv. na Nový rok v 7. 30, 9. 00 a 17. 00 hod., Slavnost Matky Boží, Panny Marie

● 6. 1. slavnost Zjevení Páně – mše sv. v 7. 30 a 17. 00 hod.

● 11. 1. svátek Křtu Páně

● 13. 1. Fatimská pobožnost

v 16. 00 hod.

● 18. 1. památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů (Týden modliteb za jednotu křesťanů)

● 25. 1. neděle Božího slova

● Chvály

● 2. 2. svátek Uvedení Páně do chrámu - Hromnice

PROGRAM DENNÍHO STACIONÁŘE BRUMOV-BYLNICE - LEDEN 2026

● 5. 1. MŠE SVATÁ V DENNÍM STACIONÁŘI v 9.30 hod.

● 14. 1. VYSTOUPENÍ KAPELY FANYNKA v 9.30 hod.

● 20. 1. TRÉNINK PAMĚTI PRO KAŽDÝ VĚK v 9.30 hod.

● 29. 1. TVOŘENÍ Z PAPÍRU v 9.30 hod.

Děkujeme všem za projevenou podporu a přízeň v uplynulém roce. V novém roce přejeme mnoho zdraví, štěstí a úspěchů.

Těšíme se na další společné chvíle.

Klienti a zaměstnanci

Denního stacionáře Brumov-Bylnice

ŽEHNÁNÍ ALBA BRUMOVSKÉ SCHOLY

V neděli 23. 11. 2025 v 16. 00 hod. proběhl v našem kostelíku křest alba brumovské scholy. Děkujeme z celého srdce našim mladým umělcům za jejich společné nádherné Bohumilé dílo.

Milí „scholkáčci“, ať vám všem Pán Bůh žehná a obdarovává i nadále darem umění, nadšením, moudrostí a silou. A díky vám ať v našich domovech zní co nejčastěji – *Bohu patří chvála...*, abychom si stále připomínali vděčnost a Boží dobrotu.

Fm

PODĚKOVÁNÍ SKUPINĚ „SCHOLA“

Ráda bych touto cestou upřímně poděkovala naší farní schole za jejich nedávný koncert a vydání nového CD. Ačkoliv jsem se kvůli nemoci nemohla koncertu osobně zúčastnit, měla jsem možnost si CD poslechnout díky mé kamarádce, která mi ho zakoupila.

Velmi si vážím vašeho úsilí a času, které jste věnovali nahrávání a přípravě CD. Víím, že to byl náročný proces, a výsledek je skutečně obdivuhodný. Vaše hudba přináší radost a duchovní povzbuzení.

Přeji vám mnoho dalších úspěchů a inspirace do budoucna.

V. R.

DUCHOVNÍ OBNOVY

V prosinci se v Orlovně konala duchovní obnova, kterou vedl františkán otec Felix Žiška. Řekl nám hodně povzbuzujících příkladů. O jeden se s vámi podělím.

Den má 24 hodin, to je 1440 minut. Převědeme si to na koruny. Minuta = jedna koruna. Každý den dostane člověk 1440 korun. Přijde za tebou kamarád: „Prosím, půjč mi 20 Kč. Zítra vrátím.“ Ty mu je daruješ, nechceš je vrátit, proto-

že další den opět dostaneš 1440 korun (minut). Nechybí ti.

Tak proč se bojíme věnovat denně alespoň 20 minut Pánu Bohu? Pomodlit se, poděkovat, vzdát CHVÁLU. Každý den dostáváme 24 hodin – 1440 minut ZDARMA. Čas, který věnujeme Pánu Bohu, nám nebude chybět.

Taky zaznělo pár vtipů, které nás mají pobavit, ne urazit, ale můžeme se z nich i poučit. Tady je jeden z nich: *Tchýně žádá pana faráře, aby ji vysvětlil dům, ať se tam nedostanou žádné zlé síly. Pan farář vysvětlil a od té doby se tchýně nemůže dostat do domu.*

Závěrem děkujeme všem ochotným ženám, které se s námi podělily a přinesly výborné buchty a řezy. Přejeme pokoj a dobro.

V. R.

DUCHOVNÍ OBNOVA - ADVENT 2025

Co se dá stihnout za pouhé odpovědné? Za necelé 3 hodiny? Ano, dá se prožít čas Boží milosti, ale je potřeba k tomu říct své ano. Já chci. Ne, já musím. A tak pro naši farnost duchovní obnovu zařídil o. Richard na 1. adventní neděli a zajistil kněze, který ji vedl. Pozval o. Felixe Márii Žišku, františkána z Uherského Hradiště. Z naší farnosti přijalo pozvání kolem 40 farníků. Téma: „Přišel mezi nás.“ Každý rok každý náš farník a nejen farník, ale lidé celého světa a to malí i velcí ví, že budou Vánoce. Psát o duchovní obnově je jako vyprávět vám o tom, jak je v létě mlynová zmrzlina skvělá, ale jen tehdy ji plně člověk může zhodnotit, když ji skutečně ochutná. A tak i my jsme dosta-

li možnost dobře prožít začátek liturgického roku – advent, čas přípravy a čekání na oslavu narození Ježíše Krista, Božího Syna, k jehož podobě jsme byli stvoření a k jehož podobě máme dorůst v životě a v čase, který nám byl dán Stvořitelem. Máme dokázat dát z 1440 minut dne 20 minut Bohu, v modlitbě (ráno 10 min a večer 10 min). Je to k našemu prospěchu, Bůh naše modlitby nepotřebuje, ale to my se potřebujeme modlit. Potřebujeme si opakovat, že náš život není v našich rukou, ale v Božích. Že jsme jen správci. Že se tu máme naučit mít rád druhého jaký je a snášet se navzájem. A tak máme další možnost obnovy před sebou, dá-li nám Bůh další dny. A tu už si nenechte ujít. Vždyť není lepší a naplněný čas než se potkat s druhými, pootevřít dveře poznání a ještě se hodně nasmát, protože kněží jsou lidé blízko Boha, radostní a vzdělaní! A takový je i o. Felix. Přinesl nám poznání, smích a ukazoval na Boha jako toho, kdo s námi žije. Duchovní obnova byla zakončena poděkováním Bohu adorací v kostele, vždyť Bohu patří chvála, poděkování a vděčnost za všechno, co máme a co jsme dostali. Duchovní obnova to není, že se stane něco wow, nad čím všichni užasnou, stačí, když se uvolní malý kamínek, ten pak tu lavinu může spustit. A protože u Boha není čas, tak ty 3 hodiny jsme prožili jako dlouhou dobu, i když byla lidsky vlastně krátká. A jaká by to byla duchovní obnova bez modlitby. Jak říkal o. Felix, nejupřímnější a nejhlubší modlitba, kterou slyšel, je modlitba ženy (maminky to budou znát), která v neděli rozvařila oběd, odešla na mši svatou a během mše si vzpomene, že zapomněla vypnout sporák: „Andělíčku, můj strážníčku, přepni sporák na jedničku!“

manželé Petrůjovi

DUCHOVNÍ OBNOVA PRO MANŽELE

V sobotu 29.11.2025 proběhla na pastoračním domě ve Valašských Kloboukách Adventní duchovní obnova pro manžele. Tuto obnovu vedli manželé ze Společenství nové evangelizace z Dolního Kubína. Program byl následující: modlitba chval, Slovo - téma: „Vykročme na cestu objevování nových hlubin“, mše svatá v kostele, oběd, pauza (čas pro sebe navzájem), slovo - 2. část, svátost smíření a vedená adorace v kostele. Po celou dobu hudebně doprovázela kapela SINAJ.

Na obnovu jsme se s manželem přihlásili, abychom spolu prožili klidnější den bez dětí v přítomnosti ostatních manželů a Boha, duchovně načerpa-

li a hezky vykročili do letošního adventu. Manželé, kteří tuto obnovu vedli, velmi dobře podali zvolené téma. Dozvěděli jsme se, jakými fázemi vztahu nejen manželství prochází a že všechny tyto fáze jsou dobré, potřebné, ale neměla by žádná z nich trvat příliš dlouho. V našem manželství jsme zrovna jednu z těchto fází dost intenzivně prožívali a velmi nám tato slova přišla vhod. Nechyběla ani krásná svědectví, příklady ze života. Závěrem byla zdůrazněna kontemplativní modlitba, kdy se člověk hluboce odevzdá Bohu a v tichu hledá Boží hlas (např. před křížem, obrazem, monstancí). Myslím, že pro dobu adventní je to skvělý způsob modlitby - ztišení, pohled upřený na Boha a zajeť na hlubinu svého srdce.

Jsmo moc vděční, že jsme měli příležitost zúčastnit se této obnovy. Bůh k nám mluvil skrze druhé lidi, ve svém Slově, skrz svátosti,... Byl to krásně prožitý čas, kdy jsme se s manželem sobě přiblížili a společně s Bohem vykročili na další cestu životem. Opravdu platí, že když člověk udělá jeden krok k Bohu, tak Bůh udělá k němu tisíc.

Monika Struhařová

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA

Dne 5. 12. navštívil náš kostelík svatý Mikuláš v doprovodu andělů, kteří přinesli do našeho společenství radostnou a pokojnou atmosféru. Děti se na jeho příchod pečlivě připravily – s radostí přednášely básničky i modlitby, které si nacvičily. Všechny byly velmi šikovné a jejich vystoupení potěšilo nejen svatého Mikuláše, ale i všechny přítomné. Celé setkání se neslo v duchu vzájemné radosti, vděčnosti a krásného začátku adventního období.

Fm

RORÁTY

V době adventu jsme se mohli účastnit rorátů, které se konaly v našem kostele. Děti přicházely k oltáři se svíčkami a lampionky, jejichž světlo celý prostor jemně rozzářilo. Během mši byly předčítány texty o Carlu Acutisovi, který byl v roce 2025 svatořečen papežem Lvem XIV.

Od raného věku Carlo projevoval velkou vnímavost k „posvátnu“. První svatě přijímání přijal vzhledem ke své neobvyklé zralosti ve věcech víry a díky své mimořádné lásce k Ježíši ve svátosti Eucharistie už ve věku sedmi let. Od té doby nikdy nevynechal každodenní schůzku s Ježíšem při mši svatě a eucharistické adorace. Carlo si poznamenal, že „když se vystavíte slun-

ci, opálíte se. Když ale stojíte před eucharistickým Ježíšem, stanete se svatými.“ Dokázal dokonale spojit moderní život naší současnosti a hluboký eucharistický život. Často se zpovídal a ujišťoval: „Stejně jako pro let balonem je třeba odejmout závaží, také duše k tomu, aby se mohla pozvednout k nebi, potřebuje odstranit ze sebe ta malá závaží, lehké hříchy.“ Dokázal přenést životní styl, který se naučil ve škole Eucharistie: být žitým evangeliem mezi školními lavicemi, ve městě, v pizzerii s přáteli či na fotbalovém zápase nebo u PC. Carlo si často kladl otázku, čím to, že jsou takové fronty na rockové koncerty a do kin, ale žádné fronty na Ježíše v Eucharistii? Kdyby lidé věděli, o co přichází, byly by kostely přeplněné k prasknutí! V říjnu 2006 mu byla diagnostikována akutní leukemie. Bylo mu pouhých 15 let.. V den pohřbu byl kostel i hřbitov plný lidí. Mnozí z těch, kdo přišli, byli bezdomovci, kterým Carlo pomohl, aniž by o tom věděla jeho rodina. Jeho nejoblíbenějším místem na světě bylo Assisi a dal najevo, že tam by si přál být pohřbený, a rodina s jeho přáním souhlasila.

Fm

MŠE SVATÁ ZA VČELAŘE

Je tradicí, že v našem kostele, jednou v roce, na svátek sv. Ambrože (7. 12.) „patrona včelařů“, je sloužena mše svatá za živé i zemřelé včelaře.

Děkujeme všem včelařům za jejich obětavou práci, která je pro naši přírodu důležitá. Vážíme si všeho úsilí, neboť bez něj bychom neměli nejen kvalitní med, ale ani opylování mnoha rostlin a plodin. Ať vám Pán žehná.

Fm

Proč je právě tento světec považován za včelařského patrona?

Stará legenda vypráví o malém chlapci, který když jednou spal s otevřenými ústy, se na jeho hlavu snesl roj a do otevřených úst mu vložil med. Roj pak odletěl, aniž by chlapci ublížil. To bylo považováno za boží znamení a předpověď slavné budoucnosti. Též byl nazýván „doktorem s medovým jazykem“. Svatý Ambrož bývá zobrazován jako biskup v pontifikáliích, nebo bývá zobrazován s dítětem v kolébce. K jeho atributům také patří husí brk, dobytče a především včely. Vystudoval řečnictví a práva. Působil především v Miláně, proto také získal přívlastek milánský. Přijímá křest a posléze se stává biskupem. Po zvolení se vzdává veškerého svého majetku ve prospěch chudých a církve. Proslul především jako učitel církve a pastýř. Hájil čistotu víry, např. ve sporu proti ariánům. Byl vynikajícím kazatelem. Papež Bonifác VII. ho v roce 1298 prohlašuje velkým učitelem církve. Ovlivňoval také liturgii. Umírá na Bílou sobotu r. 397 v Miláně, kde jsou jeho ostatky uloženy v bazilice.

Jeho výroky: „Nikdo se nevyhlídí tím, že zraní někoho jiného.“

„Zajisté se nerodíme ani s oděvem, ani se zlatem a stříbrem. Nazí na svět přicházíme, a nahé nás opět přijímá země.“

„Tvá slova ať vždycky mají smysl. ...tvá řeč má mluvit sama za sebe, ani slovo nemá přijít nazmar nebo se minout smyslem.“

Z internetu

SLAVNOST PANNY MARIE POČATÉ BEZ POSKVRNY PRVOTNÍHO HŘÍCHU (8. 12.)

V našem kostele jsme slavili mši svatou za Kongregaci kněží mariánů, kteří se věnují šíření úcty k Panně Marii. Mariáni během bohoslužby obnovili své řeholní sliby, čímž znovu vyjádřili své odevzdání Bohu i službě církve. Po obnově slibů zazpívali část jejich řádové hymny. Hlasy kněží se nesly chrámem a vytvářely atmosféru hluboké modlitby a radosti. A jak se zpívá v jejich hymně: „Neposkvrněná Matko Boží, braň Petrovu loď, natáhni svou pravici ke všem, Nejmnějši Panno...“, a tak se k Ní s důvěrou a nadějí obracejme.

Drazí otcové, děkujeme vám za vaši věrnou službu a vyprošujeme hojnost Božího požehnání, stálou ochranu Panny Marie a vedení Duchem Svatým ve vašem poslání i v každodenní obětavé službě.

Fm

V AFRICE

Před pár dny jsem se vrátila z Afriky, kde jsem spolu se svou spolužačkou strávila 3 měsíce na praxi. Otec Richard mě poprosil, abych se o své zkušenosti podělila i s vámi.

Byly jsme v Tanzanii, v městě Moshi, těsně pod horou Kilimandžaro. Pomáhaly jsme tam v organizaci, která se zaměřuje na vzdělávání dětí z chudé čtvrti. Podílely jsme se na výuce předškoláků i starších dětí, trávily s nimi volný čas, tvořily výukové materiály a navštěvovaly jejich rodiny, abychom lépe pochopily životní situaci dětí a zjistily, zda nepotřebují finanční nebo jinou formu podpory.

Od samého začátku nás všichni přijali s velkou láskou - zejména naše rodinka, u které jsme po celou dobu bydlely. Hlavně ze začátku nám byli velkou

oporou, když jsme si zvykaly na nové prostředí i místní kulturu. Učili nás sva-hilštinu, vařili nám moc dobrá africká jídla a prožívaly jsme s nimi jejich každodenní radosti i starosti.

Celá tato zkušenost byla pro mě ne-smírně obohacující. Lidé tam žijí jiným tempem – nikam se neženou, mají čas jeden na druhého a dokážou se rozdělit i s málem. Díky tomu jsem si uvědomila, kolik věcí vlastně nepotřebujeme. Rádi cokoliv slaví, zpívají, tančí a sdílejí radost ze života.

Jsem vděčná za všechny zážitky, nové přátele, poznání jiné kultury i pohled na svět, který mi Tanzanie dala.

Tereza Poláchová

K ZAMYŠLENÍ

NAPIŠME NAD DVEŘE NOVÉHO ROKU BOŽÍ JMÉNO

„... dali mu jméno Ježíš, jak ho nazval anděl, než bylo počato v mateřském lůně.“ (Lk 2,21)

Začínáme nový rok. Všední dny, život v práci a starostech, to je místo, na kterém se před Bohem uskutečňuje naše spása. A proto máme všechny důvody k tomu, abychom i tento rok započali ve jménu Božím. Započneme tedy znovu „ve jménu Božím“, pokračujme dále, čestně a s radostnou myslí! Čas kvapí. Můžeme být zoufalí nebo plni žalu, když si na Silvestra uvědomíme, že opět neodvolatelně uplynula část našeho pozemského života. Avšak čas kvapí vstříc Bohu a jeho věčnosti, nikoliv minulosti a zániku. A proto: ve jménu Božím! Tak jako se podle zvyku píše o svátku Tří králů na dveře K+M+B, napišme nade dveře nového roku Boží jméno, jméno Boha, ve kterém je naše pomoc - jméno Ježíš. Ježíš znamená: Jahve pomáhá.

Jahve bylo vlastní jméno Boha lidu úmluvy Starého zákona. Příčinou toho, že Bohu je možno dát nějaké jméno, je to, že Bůh sám se v dějinách svého vlastního jednání a promlouvání dal poznat. To proto, abychom z toho, jak jedná, zjistili, jakým chce k nám opravdu být. Všechny zkušenosti, které člověk učinil s živým Bohem na základě jeho jednání vůči nám, shrnuje do „jména“ svého Boha. Jen vlastní jméno - nikdy pouhý abstraktní pojem - obsáhne plný, nečleněný a neodvoditelný celek toho, co je možno zakusit od živé osoby při trvalém styku s ní.

A vlastní jméno Ježíš nám říká, jakým tento „Jahve“ chtěl být vůči nám: blízkým, milujícím, pomáhajícím, až do konce věrným. V Ježíši a od Ježíše víme, čím je pro nás Bůh. Jinak nikoliv. Je Slovo Otce, ve kterém jako Slovu smílování se sám Bůh sděluje světu. A když proto chceme říci, kdo je náš Bůh, musíme říci „Ježíš“. Kdybychom toto jméno zapomněli, ztratil by se nám Bůh do temné dálky a nepochopitelnosti. My křesťané ale známe definitivní Boží jméno: Ježíš. Neboť to je jméno, které obdrželo dítě, které je Bůh a věčné mládí světa, které je člověk a tak věčná podoba Boží.

Dejme i nadcházejícímu novému roku toto jméno! Poznamenejme se na čele, v duchu a v srdci křížem tohoto Ježíše! Směle řekněme: „Naše po-

moc je ve jménu Pána!“ A pak s odvahou překročíme práh nového roku. Když jeho jméno nad tímto rokem září, stane se i nejtemnější hodina hodinou roku Pána a jeho spásy.

Převzato z internetu

NEMUSÍM SE OBÁVAT BUDOUCNOSTI

Je-li Kristus ve mně a já v něm, dávám-li mu ve svém životě prostor, pak postupně mohou odpadávat všechny moje vnitřní strachy a obavy.

Mám-li v sobě Krista, vítěze nad smrtí a zlem, nemusím se obávat budoucnosti, ani tržního hospodářství, ani zmatků, za které vděčím „généium“ v různě kombinovaných parlamentech, plných klik a mafií, ani války a smrti.

Je-li Kristus ve mně a já v něm, dávám-li mu ve svém životě prostor, nebudu mít zásadní problém s modlitbou, stačí prostě slovo lásky, kdykoliv a kdekoliv, a je tu modlitba. Bůh si přece nepotrpí na můj monolog, vyšperkovaný duchaplnými úvahami.

Je-li Kristus ve mně a já v něm, dávám-li mu ve svém životě prostor, nebudu mít zásadní potíže s hledáním Boží vůle. Nechávám ho v sobě působit tak, jak chce on.

Mám-li v sobě Krista, prožívám v sobě předchuť nebe, neboť co jiného je nebe než dokonalá jednota Boha a člověka? Pak již nezáleží na tom, zda padám únavou. Díky Kristu se mohu stávat přesně tím, čím dobrý Bůh touží, abych byl.

Z knihy: Boha neokecáš

MÉ JMÉNO JE POMLUVA

„Hospodine, postav stráž k mým útulům...“ (Ž 141,3)

Pokud máš sklony k pomlouvám, přechť si pozorně následující slova: „Mrzačím, i když nezabývám. Lámu lidem srdce a ruinuji jim život. Jsem lstivá, zákeřná a s věkem nabírám síly. Čím víc cituji má slova, tím působím důvěryhodněji. Daří se mi na každé společenské úrovni. Mé oběti jsou bezmocné, nemohou se přede mnou bránit, protože nemám jméno ani tvář. Je nemožné mě vystopovat. Čím víc se o to snažíš, tím jsem nepolapitelnější. S nikým se nepřátelím. Jakmile někomu pošpiním pověst, už se toho nikdy nezbaví. Svrhávám vlády, rozbývám manželství a nevinné lidi doháním k pláči. Kdo jsem? Mé jméno je Pomluva!“

Šalomoun řekl: „Řeči klevetníkovy jsou jak pamlsky, sestoupí až do nejvnitřnějších útrob“ (Přísloví 18,8). Dobře si všimni, co o hříchu pomluvy

řekl Ježíš: „Právím vám, že z každého planého slova, jež lidé promluví, budou skládat účty v den soudu. Neboť podle svých slov budeš ospravedlněn a podle svých slov odsouzen“ (Matouš 12,36-37).

Jednoho dne staneme před soudem, aby nás Bůh ohodnotil a odměnil. V knize Zjevení je řečeno, že „knihy byly otevřeny“ (viz Zjevení 20,12). Množné číslo slova knihy naznačuje, že jich bude několik. Je tedy možné, že existuje „knihy slov“? Pokud věříš, že by mohla existovat, pak nebudeš nikomu lámat srdce tím, že bys roznášel jeho tajemství, zrazoval jeho důvěru, ničil jeho dobré jméno a podkopával jeho sebeúctu posměšky a narázkami. Prostě to nebudeš dělat! David se modlil: „K mým ústům, Hospodine, postav stráž, bránu mých rtů prosím chraň“ (Žalm 141,3, B21). Stejně by se měl pravidelně modlit každý z nás.

Z: Slovo pro každý den

CESTA, NA KTERÉ SE UČÍME DŮVĚŘOVAT

Jednou starý mnich učil svého žáka modlitbě. Mladík byl netrpělivý, stále si stěžoval, že se modlí, a nic necítí. Mnich ho vzal k prameni, kde voda vyvěrala a kapala na velký kámen, a řekl mu: „Podívej se, jak ta voda vytrvale kape na kámen. Den za dnem, rok za rokem. A vidíš? Kámen se pod ní mění a tvaruje. Tak působí i modlitba – pomalu, tiše, ale jistě. Nemění Boha, ale mění tebe.“ A přesně o to jde. Vytrvalost v modlitbě není o přesvědčování Boha, nýbrž o proměně našeho srdce. O tom, že kapka po kapce námi proniká tak dlouho, až nastane proměna.

Na konci všech našich modliteb možná nezískáme všechno, oč jsme prosili. Ale získáme něco většího. Poznání, že Bůh je. Že stojí při nás i tehdy, když ho necítíme. A že každý, kdo se modlí, není nikdy sám.

I když se svět zdá být hluchý a Boží odpověď tichá, modlitba je světlem, jež nepřestává svítit. Je to světlo vytrvalosti, které hoří i v noci, protože ví, že přijde nové ráno. Když se podíváme kolem sebe, možná uvidíme tiché, nenápadné lidi, kteří se nevzdávají. Může to být maminka, jež se roky modlí za své děti, ač se zdá, že její slova mizí v prázdnu. Nebo starý muž, jenž každý večer odevdává Bohu vše, co ho bolí, třebaže už nemá sílu mluvit. Tito lidé jsou živým evangeliem. Oni dokazují, že víra není o velkých slovech, ale o vytrvalém srdci, které se nenechá zlomit.

P. František Šary (zkráceno z KT)

DO BUDOUČNA MŮŽEME HLEDĚT S NADĚJÍ

Žijeme v době plné nejistot a obav, kdy je těžké hledět do budoucnosti s klidným srdcem. Avšak každou úzkost, krizi a únavu překonává naděje, která je darem od samotného Boha. Naděje nám dává sílu kráčet vpřed a hledat naplnění svého života.

Inspirace v proroku Izaiášovi.

Biblický prorok Izaiáš nás povzbuzuje: „Ti, kdo doufají v Pána, poběží a neunaví se.“ Tento biblický verš připomíná naději a znovuzrození, která kdysi pomohla Izraelitům překonat zásadní ohrožení jejich existence. I my dnes čelíme výzvám, jako jsou války, nespravedlnost nebo ekologické problémy, jež zasahují především mladé lidi, kteří mají budoucnost teprve před sebou. Ale i v těchto temných chvílích Pán otvírá nové cesty a zve nás, abychom se na ně vydávali s odvahou, nadějí a radostí.

Putování za štěstím.

Každý z nás touží po něčem hlubším, než nám nabízí jen materiální uspokojení, která nikdy nemohou zcela uspokojit naši duši. Život je totiž cestou, která nás vede k Bohu - naplnění našich nejhlubších tužeb.

I když nás na této pouti může zasáhnout únava nebo krize, není to ztracený čas – právě v těchto chvílích se naše naděje očisťuje a získává pravou sílu. Skutečný odpočinek během naší cesty životem nenajdeme v pasivitě, ale ve vztahu s Kristem. On nám totiž nabízí úlevu i nový směr, abychom mohli pokračovat na své cestě.

Rok 2025 byl vyhlášen jako jubilejní rok naděje. Byla to příležitost ke smíření se sebou samým, s Bohem, se svým okolím a příležitost k obnovení naděje. Během jubilejního roku bylo možné projít tak zvanou svatou bránou, jakožto symbolem toho, že Ježíš Kristus je brána i cesta k našemu naplněnému životu.

papež František

„Nevím sice, co mě čeká, ale věřím v Boží plány.“

SVĚDCTVÍ

NA KONCI ŽIVOTA NEVIDÍM TMU HROBU - ČEKÁ MĚ OTEVŘENÁ NÁRUČ BOHA

Víte, pro mě stárnutí je přibližování se cíli. A ten cíl stojí za to. Ani oko nevidělo, ani ucho neslyšelo, ani do srdce lidského nevstoupilo to, co Bůh připravil těm, kdo ho milují. Já tomu věřím. A tak se docela těším na ten velký den, kdy se to na mně uskuteční.

Já už jsem starý a je jen otázkou týdnů nebo měsíců, kdy můj život na této zemi skončí. Ale já tam na konci nevidím nějakou tmou hrobu, anebo pec krematoria. Na mě tam čeká otevřená náruč Boha, který mě provázel po celý život, a který mě právě chce nyní dát definitivní život věčný. Asi tak, jako když housenka se zakuklí a pak se z ní stane motýl. Já mám tento cíl. Můj život má tento smysl. Já jdu domů. Do náručí svého nebeského Otce. A potom platí to, co napsal sv. Pavel v 8. kapitole listu Římanům, že utrpení tohoto času nejsou úměrná slávě, která nás čeká. Není to hezký pohled do budoucnosti?

Což Pán Ježíš nevstal z mrtvých? Co-pak není s námi? Když na jaře vystrkují zpod sněhu první podléšky a sasanky své hlavičky, je to důkaz nového života. Ať jen si je kolem dokola bláto a špinavý sníh, život a čistota květů nakonec zvítězí. A tak mi musíte opravdu prominout, že jsem přes všechno to bláto přesvědčený optimista.

V životě je jistě mnoho situací, které berou člověku radost a naději. Ale já osobně jsem měl to štěstí, že jsem dostal od Boha dar víry. Že jsem uvěřil, že Bůh je láska. Že každý pohled na kříž mě ujišťuje, že tu je někdo, komu jsem stál za to, aby za mě obětoval i svůj život.

Lidé o mně říkají, že jsem optimista, ale já v malých věcech dovedu být taky pesimista. Já jsem přesvědčen, že Bůh mě nezklame, ale kolik lidí mě už zklamalo! Jenomže tahle malá zklamání mně nemohou vzít tu velikou naději, že jsem stále v rukou Božích.

Jaroslav Škardava

BLAHOPŘÁNÍ

Drazí oslavenci, ať se splní všechna vaše tajná přání, ať anděl strážný vaše cesty chrání a problémy ať se vás straní. Ať vás štěstí a zdraví provází. Přejeme všechno dobré.

Fm

Z LITURGIE

1. 1. 2026 Slavnost Matky Boží Panny Marie

„Nalezli Marii a Josefa i dítěátko. Když uplynulo osm dní, dali mu jméno Ježíš.“

1. čtení: Nm 6,22-27

2. čtení: Gal 4,4-7

Evangelium: Lk 2,16-21

Pastýři pospíchali do Betléma a našli Marii a Josefa i dítěátko položené v jeslích. Když ho uviděli, vypravovali, co jim bylo o tom dítěti pověděno. Všichni, kdo to slyšeli, podivili se tomu, co jim pastýři vyprávěli. Maria však to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom. Pastýři se zas vrátili. Velebili a chválili Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno. Když uplynulo osm dní a dítě mělo být obřezáno, dali mu jméno Ježíš, jak ho nazval anděl, než bylo počato v mateřském lůně.

Ozvěna slova:

Začíná nový rok. Před námi jsou další dny, měsíce. Co všechno se odehraje v našem životě v tomto novém roce, ví jenom sám Bůh. On je Pánem času a našeho života. My můžeme jenom tento čas odměřovat a posvěcovat v duchu překrásné věty žalmu: „Pane, nauč nás odpočítávat naše dny, abychom dospěli k moudrosti srdcí.“ Ani po mnoha staletích nelze tuto pravdu vyjádřit výstižněji. Rok je příliš dlouhé období, než abychom je mohli odpovědně pře-

hlédnout do všech detailů svého konání a smýšlení. Každý den je jednotkou života, kterou můžeme večer snadno přehlédnout, zhodnotit, odpočítat a uložit do Boží ruky. Kdo takto zachází s časem, dospěje k moudrosti srdce. Nemusí se bát, co přijde, protože žije v Boží přítomnosti a ví, že Pán je cílem naší pozemské cesty. Každý první den nového roku začínáme s Marií. Ona je znamením na cestě a Matkou všech dobrých počátků. Z ní se stal člověkem Spasitel světa, díky ní přišla na svět spása. Nechme se každý den nového roku vést její rukou do rukou Božích.

Z HISTORIE

KAM JSTE SE PODĚLY ...(na pokračování)

Moje vzpomínky na dětství a mládí

Začátkem února 1945 k nám došly jednotky maďarských vojsk, již značně vyčerpané a od důstojníků jsme se dozvěděli, odkud ustupují a jejich vojsko bylo již vyhladovělé. Zdrželi se u nás 14 dní a odešli směrem na Uh. Brod. Koncem března 1945 bylo slyšet denně z nedalekých krajů slovenského Považí střelbu. Byla to předzvěst blížící se fronty, s níž se počítalo, že bude v našem okolí. Soustředovala se německá vojska a zase odjížděla. Nad Bylnicí denně přelétala bombardovací letadla. Byly to zvazy angloamerických bombardérů. Od 20. března byla naše obec obsazena maďarským vojskem po dobu 14 dní. Dne 8. dubna obsadily Bylnici zase německé jednotky a dělaly přípravy na odpor.

Alois Lysák-Kovářůj

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

- „Pepíčku, myslíš, že jsem špatná máma?“ ptá se žena svého malého syna.
„Jmenuji se Franta, maminko.“
- Syn: „Otče, jaký je to pocit, mít nejlepšího syna na světě?“
Otec: „Nevím, zeptej se dědečka!“
- „Maminko, proč má tatínek na hlavě pleš?“
„Protože hodně přemýšlí.“
„Aha. A proč ty máš dlouhé vlasy?“
- „Aničko, jestli chceš, napíšu tvé jméno na svůj dům.“
„Drahý, budu radši, když svůj dům napíšeš na mé jméno!“

INSPIRACE K ČETBĚ

TO TAJEMSTVÍ JE PEVNÝ PÁR

Autor: Marek Herman

Knižka fejetonů, ve kterých populární vysokoškolský pedagog a lektor Marek Herman hledá, co je klíčem k rodinné pohodě a k výchově malých dětí. Dochází k závěru, že nejdůležitější ze všeho je, aby žena a muž spolu vytvořili pevný pár. Že právě to je ta dřevěná základna života. Dnešní příliš liberální výchova posílá do světa jednu vlnu rozmazlených dětí za druhou. Některé děti mají pocit, že svět kolem je tady výhradně proto, aby uspokojoval jejich potřeby. Jsou náročné a nerady se přizpůsobují. Křehké jako sněhové vločky a u všeho řečí jak Palacký. V čem dělájí dneska rodiče největší chybu? A o co se naopak při dobré výchově mohou opřít? Autor se zaměřuje na to, že otec a matka v dobré rodině spolu musí pevně držet pohromadě. Zároveň hledá klíčové body, jak na to.

MŠE SV. V SIDONII

- 3. 1. Za zemřelé rodáky ze Sidonie
- 10. 1. Za rodiče Aloisii a Zdeňku Minářovy a rodiče Danuši a Zdenka Šimkovy
- 17. 1. Za Josefa Míču
- 24. 1. Za rodiče Marii a Ladislava Běhunčikovy
- 31. 1. Za rodiče Františku a Františka Švachovy

ÚMYSLY MŠÍ SV. NA MĚSÍC LEDEN 2026

1.	ČT	7.30 9.00 17.00	Na poděkování za všechny přijaté milosti pro rodinu Liškovu, Manišovu, Šebákovu, Esteřákovu a Skálovu, duše v očistci, s prosbou o Boží požehnání Za farníky
2.	PÁ	7.30 17.00	Za nemocné Za + Františka Březáčka, manželku Marii, syna Václava, rodiče, sourozence Březáčkovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
3.	SO	7.30	Za živé a + členy živého růžence
4.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Josefa Janáče, manželku, rodiče, bratry, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
5.	PO	7.30	
6.	ÚT	7.30 17.00	
7.	ST	17.00	Za + Františka Krahulce, sourozence, rodiče Krahulcovy, vnuka, snachu, rodiče Vaňkovy, 2 + dcery, zetě a Boží požehnání pro živou rodinu
8.	ČT	17.00	Za + Josefa Fojtíka, jeho + rodiče, + z rodiny Kolínkovy, Novákovy, Tomečkovy a Boží požehnání pro živou rodinu
9.	PÁ	17.00	Za + Marii Lysákovou (1. výročí), jejího + manžela Františka, rodiče, prarodiče z obou stran a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
10.	SO	7.30	Za + rodiče Miklasovy, dceru, syna a Boží požehnání pro živou rodinu
11.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Františku a Aloise Kostkovy, rodiče z obou stran, děti, vnuka, zetě a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Ptáčkovy, bratra Rostislava, ostatní + příbuzné, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu Za farníky
12.	PO	7.30	Za + Jana Švacha, rodiče Švachovy, Křížovy, Bližňákovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
13.	ÚT	16.00	Za + Josefa a Vojtěšku Trochtovy, Oldřicha Šenkeříka, Josefa a Anežku Kopačkovy, Pavla Nováka, Pavla Trochtu a Boží požehnání pro živou rodinu
14.	ST	17.00	
15.	ČT	17.00	
16.	PÁ	17.00	Na poděkování za 70 let života, + rodiče, jejich + sourozence a Boží požehnání pro živou rodinu
17.	SO	7.30	Za + Evu a Slavomíra Jedličkovy a Boží požehnání pro živou rodinu
18.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Ladislava Kroupu, jeho manželku Dagmar, sourozence a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
19.	PO	7.30	
20.	ÚT	17.00	Za + Bohumila a Martu Miklasovy, jejich zetě Miloše a Boží požehnání pro živou rodinu
21.	ST	17.00	
22.	ČT	17.00	Za + manžela, dvoje + rodiče, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
23.	PÁ	17.00	Za + Ladislava Strnada (15.výročí), vnuka Vojtíška, rodiče z obou stran, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
24.	SO	7.30	Za + Jarmilu a Václava Holbovy a Boží požehnání pro živou rodinu
25.	NE	7.30 9.00 10.30	Na poděkování za dožití 86 let života, + manžela, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + manžela Jaroslava Lysáka, rodiče Lysákovy, Lysáčkovy, + Marii Novákovou, manžele Stružkovy, Hořákovy, duše v očistci, s prosbou o ochranu a Boží pomoc pro živou rodinu Za farníky
26.	PO	7.30	
27.	ÚT	17.00	Za svatořečení bl. Jiřího Matuleviče
28.	ST	17.00	
29.	ČT	17.00	Za + Veroniku Tomečkovou, bratra Marcela Tomečka, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
30.	PÁ	7.00	Za + Josefa a Evu Novákovy, rodiče Novákovy, Fojtíkovy, Boží požehnání a dar zdraví pro živou rodinu
31.	SO	7.30	

- Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. ● Neprodejné.
- Náklad 700 výtisků. ● Uzávěrka do 10. každého měsíce. ● Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
- Grafická příprava: PHM studio